MOOISTE DORPEN IN FRANKRIJK

Aveyron

Prachtig oud dorp

Belcastel

Eveyron

Hier zijn de mooie dorpen uitgevonden

De Aveyron is een heerlijke streek waar je fanastisch vakantie kan vieren. Zeker als je tijdens het hoogseizoen zoekt naar rust is dit een zeer goede regio. Daarbij is er genoeg te zien en te beleven om je zeker twee weken te vermaken.

De Aveyron is een streek die de meeste Nederlanders niet kennen maar waar de echte Frankrijkliefhebber graag komt. En dat geldt ook voor mijzelf want hoewel ik er vaak in de buurt was geweest en ook een aantal dagtochten in de streek had ondernomen was ik er nog nooit lang geweest. Ik weet niet echt waarom dat zo was maar de Aveyron heeft nooit echt op onze radar gestaan. Nu ik er een week ben geweest snap ik eigenlijk niet waarom het zo lang heeft geduurd voordat ik hier een week neerstreek.

Het landschap is prachtig en hier en daar zelf spectaculair, er zijn fantastisch mooie dorpen, je kan hier geweldig eten en bovenal er het hier helemaal druk. Je ziet zo nu en dan wel een Nederlander, Engelsman of Belg maar de meeste toeristen zijn de Fransen zelf.

Het enige nadeel wat ik kan bedenken is dat het een stukje rijden is en dat er geen grote snelwegen in het gebied zijn. In het westen loopt de A20 en in het oosten snijdt de A75 door het gebied. Welke route je ook neemt de kans is groot dat je nog een uurtje moet rijden na het verlaten van de snelweg. Aan de andere kant zijn er niet veel regio's in Frankrijk waar dat anders is.

In dit magazine vind je niet een compleet overzicht van wat er in de Aveyron te doen is. Ik heb niet de ambitie om een complete reisgids te maken en ik wijs je dan ook graag op mijn favoriete groene gids.

In dit magazine wil graag mijn ervaringen in dit gebied delen. In de artikelen combineer mijn persoonlijke indrukken met de informatie over het dorp, stadje of andere attractie.

Ik hoop je hiermee te inspireren voor een fijne vakantie in deze streek want het is absoluut de moeite waard. Bij elk artikel vind je een kaart van het dorp met een QR-code. Deze code verwijst naar een parkeerplaats van het betreffende dorp. Deze kan je met je smartphone scannen waardoor je met een navigatie-app makkelijk naar het dorp rijdt.

Voor mijn Android telefoon gebruik ik Google Lens om de code scannen en Google Maps om te navigeren. Hiermee zijn alle codes ook getest. Met een iPhone gebruik je gewoon de standaard camera app. Deze zal de QR-code herkennen en vragen om de coordinaten in een navigatie-app te openen.
Nog vragen? Mail mij! Ik antwoord altijd.

Rogier Swagerman
rogier@dorpeninfrankrijk.nl
Dorpen in Frankrijk

Kaart van de Aveyron

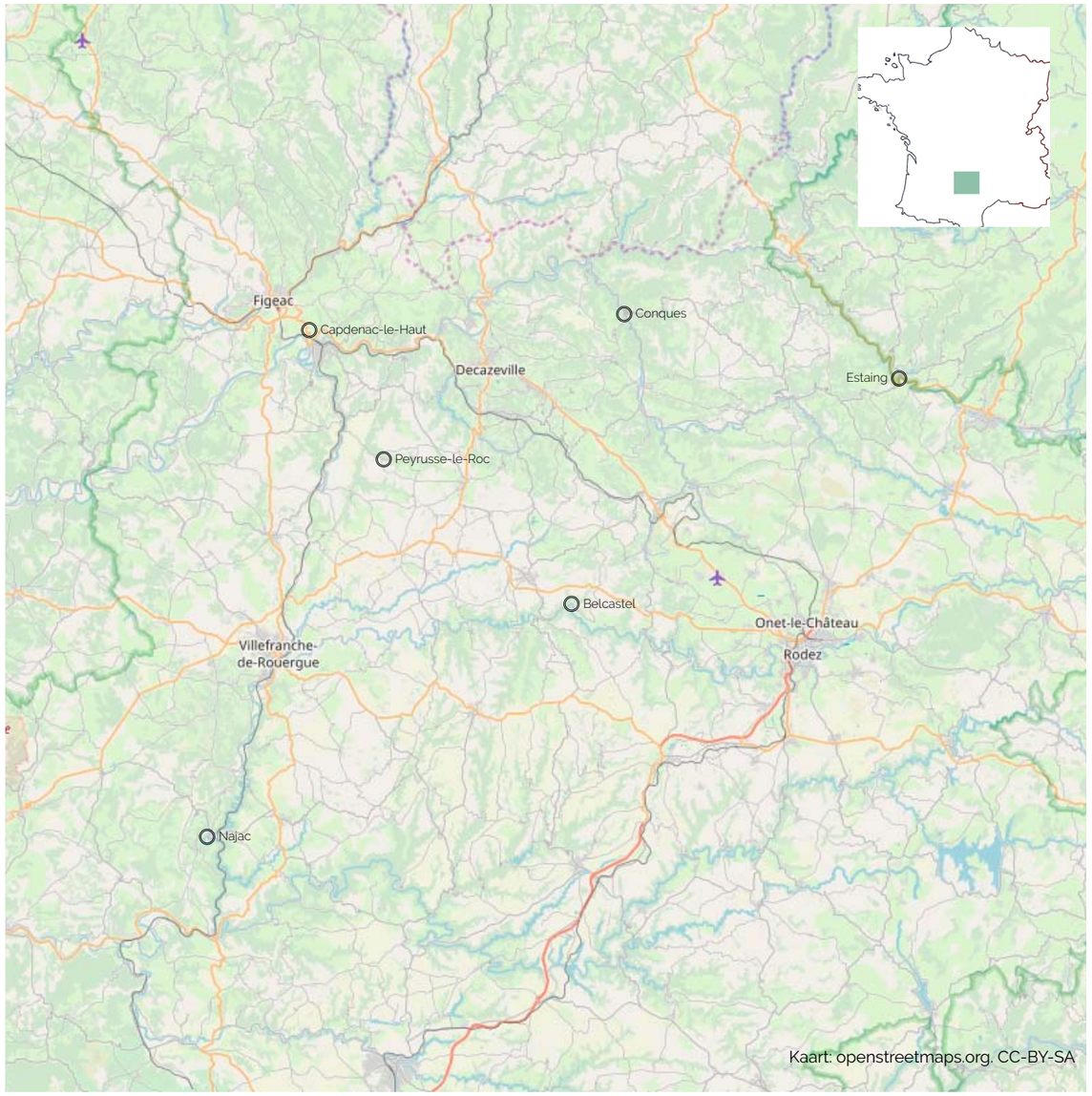

Inhoud

Belcastel ****	5
Conques *****	14
Najac ****	21
Peyrusse-le-Roc ****	27
Capdenac-le-Haut ***	37
Estaing ***	45

Dit e-magazine is een uitgave van Silicon Villlage. Op alle content (tekst, beeld, etc) rusten auteursrechten. Niets mag zonder uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever worden gebruikt in andere uitgave.

Belcastel ****

Dorp langs de Aveyron

Belcastel ligt niet ver van Najac en lijkt ook veel op dit andere dorp langs de rivier de Aveyron. Het is er allemaal wat rustiger en gemoedelijker hier want de toeristenindustrie heeft zich hier minder ontwikkeld. Net als Najac heeft Belcastel ook een kasteel dat hoog boven het dorp toornt, en net als in Najac is dit gebouw ook niet helemaal meer heel.

Belcastel was het eerste uitje tijdens onze week in de Aveyron, een streek die ik nog niet eerder had bezocht. De week was de warmste week van het jaar en deze regio staat ook nog eens bekend als één met de hoogste temperaturen. Gelukkig was onze gîte een omgebouwde herenboerderij uit de achttiende eeuw met dikke muren van meer dan een halve meter. Menig kasteel zou er jaloers op worden. Binnen was het een aangename 23 graden en dat bleef het ook gedurende de hele week, hoe hard de zon ook op de gevel beukte. Airco is zo niet nodig als je een huis goed bouwt.

De eerste dag na onze aankomst was een zondag en Frankrijkgangers weten dan dat je de boodschappen dan gedaan moet hebben voor twaalf uur want daarna is alles dicht, zeker op het platteland. Dit besef was bij ons die dag niet helemaal aanwezig waardoor we maar net op tijd de Carrefour bereikte.

Gevolg was dat wij als echte Nederlanders rond de lunch de parkeerplaats van Belcastel op draaiden. Er zijn daar twee grote parkeerplaatsen. Of beter gezegd; er is één in het dorp en één een kilometertje stroomafwaarts langs de rivier. Wij kwamen de laatste als eerste tegen en besloten hier te parkeren en het laatste stukje te lopen.

Belcastel

- Klim naar kasteel
- Kerkje
- Wandeling naar ruïne

De dag ervoor waren we uit Bretagne gereden en hadden we voldoende gezeten en een stukje lopen was daarom wel een aangenaam vooruitzicht. Ondanks de warmte, het liep tegen de veertig graden, was het een fijne wandeling. Nadat we een hoge brug over hadden gestoken volgden we een schaduwrijk pad naar het dorp.

Santiago de Compostela

Belcastel ligt op de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela en die was in de middeleeuwen ongekend populair. Jaarlijks gingen duizenden gelovigen te voet of te paard dwars door Frankrijk naar Noord-Spanje om het graf van Jacobus te bekijken. Het was een drukke boel langs de wegen en de steden en dorpen op de route vaarden daar wel bij. Dit geldt ook voor Belcastel dat één van de pleisterplaatsen was.

De laatste jaren wordt de pelgrimsroute weer populairder en we stonden dan ook niet raar te kijken dat we al op het pad naar het dorp de eerste pelgrim tegenkwamen. Het bracht ons direct een beetje middeleeuwse sfeer. Helaas werd die vrijwel direct teniet gedaan door het felle lawaai van crossmotoren en geluid van een speaker van het type die ook bij de finish van de Tour de France hoort. Het bleek één van de activiteiten van het lokale dorpsfeest dat net was opgestart.

Dorpsfeest

Natuurlijk is dat wel een beetje jammer maar het had ook wel iets heel gemoedelijk. Zeker toen ik tussen de bomen door aan de andere kant van de rivier de Fransen druk bezig zag met het dekken van enorme tafels. Het zou zeker een leuk feest worden waar het hele dorp het hele jaar naar had uitgekeken en dat mag ik graag zien.

Wie ben ik als toerist om mij daar aan te ergeren, al hou ik echt niet van het geluid van crossmotoren.

Bovendien was het dorpsfeest niet in het oude deel van het dorp waardoor het geluid eigenlijk helemaal weg was toen we op de oude brug van Belcastel stonden. Het wandeltochtje was niet alleen fijn maar gaf ons ook één van de mooiste aankomsten op een 'Plus Beaux Village de France'.

De wandeltocht vanaf de parkeerplaats duurt slechts een minuut of tien

De bomen verdwijnen vrij plots waarna het

Een oude man rust uit in de schaduw van zijn huis vlakbij de oude burg. Het dorp is lang niet zo toeristisch als andere dorpen in de omgeving.

Een leuke tuin die met ijzeren beelden. Op de achtergrond het water van de rivier waar de gemeentelijke camping nog net te zien is.

pad een draai maakt en dan heb je vrij uitzicht op het dorp en dat voelt alsof je een ansichtkaart inloopt.

Ik zal dit moois proberen te beschrijven maar ik neem aan dat je al de foto's bij dit artikel hebt bekeken. Voor je ligt de oude brug met daarachter het dorp dat zich uitstrekt over de vrij steile helling waarboven het kasteel ligt. Alle huizen zijn gebouwd van hetzelfde plaatselijke natuursteen en dat geeft het complete plaatje een heerlijke rust.

De Aveyron stroomt vrolijk onder de brug door waar aan de ene kant een strandje is compleet met ligbedden. Kennelijk hoort het bij het hotel dat er naast ligt. Aan de andere kant van de brug is een parkeerplaats met de gemeentelijke camping. Dit is zonder twijfel de camping met één van de mooiste uitzichten in Frankrijk.

De brug zelf is mooi exemplaar en bij het schrijven van dit artikel kwam ik erachter dat het net als het kasteel de status heeft van 'Monument historique' heeft. Het is ook een fraaie exemplaar waar je eigenlijk alleen als voetganger of fietser overheen zou moeten gaan. Hij is best hoog en op het hoogste punt staat een groot stenen kruis. De hoogte van brug zegt iets over hoe hoog het water van de rivier kan komen.

Eenmaal over de burg willen we natuurlijk richting het kasteel en dat betekent klimmen. Deze begint bij een grappig poortje aan de boulevard langs de rivier waarna je al snel tussen de huizen terecht komt in een heerlijk straatje. De huizen staan dicht op elkaar want de ruimte op de helling is schaars, zeker horizontale grond.

Hierom heeft elk huis minstens één terras, zowel in de letterlijke zin van het woord met stoeltjes en een tafel maar soms ook als een tuintje. Halverwege is er zelfs een wat grotere tuin die qua indeling middeleeuws aandoet maar de ijzeren sculpturen duidelijk van onze tijd zijn. Ik vond het wel een goede combinatie.

De klim naar het kasteel is goed te doen

De klim is goed te doen maar toch wel zo intensief dat je zo nu en dan vergeet te kijken om naar het panorama te genieten. Het uitzicht op de rivier en de moeite waard om even stil te staan.

Kasteel Belcastel
Eenmaal boven loop je vanzelf naar het kasteel. Het oudste deel is gebouwd in de elfde eeuw en kreeg in de loop van de vijftiende eeuw zijn definitieve vorm. Het kasteel is voor een groot deel een ruïne maar dat past eigenlijk wel een mooi in het plaatje.

Bijzonder is zijn de twee kapellen die boven elkaar geplaatst zijn, iets wat ik alleen ken van de Sainte Chapelle in Parijs en het kasteel van Châteaudun bij de Loire. Binnen zijn verder harnassen en ander wapentuig te bewonderen.

Er was een stukje kunst gemaakt tegen de toren aan wat nog het meest leek op het product van een neusbui van een enorme reus die in de kloof had gestaan. Ik vond het niet mooi en het deed mij helemaal niets.

Vanwege de warmte besloten we om nadat weer waren afgedaald een koel drankje te nemen op het terrasje naast de brug en dat smaakte uitstekend. Daarna hebben we nog even naar de kerk, of eigenlijk meer een kapel, dat iets hoger staat bezocht. Hier is ook een leuk winkeltje met allerlei toeristische zaken te vinden dat door mijn dochter uitgebreid werd geïnspecteerd.

Het kasteel was versierd met een kunstachtig ding. In mijn ogen een minder geslaagd project.

Kaart van Belcastel

Wij parkeerden onze auto op de parkeerplaats helemaal linksonder op de kaart. Heb je geen zin in een wandeling dan is er ook een parkeerplaats in het dorp.

Om de toer helemaal compleet te maken zijn we langs een oude ruïne gelopen die een kilometer verder langs de Aveyron staat. Dit bouwval, Fort de Lourdou genaamd, staat boven een grot en schijnt uit de vijfde eeuw te stammen. Dat is flink ouder dan het kasteel in het dorp en dat is ook te zien.

De toestand van het geheel is zorgwekkend en ik ben echt bang dat het binnenkort helemaal uit elkaar valt. Het is gewoon openbaar gebied en je loopt er zo in maar het is goed uitkijken waar je gaat staan. Ik zou hier geen kleine kinderen loslaten.

Dat wil nog niet zeggen dat het mooi is, in tegendeel. Je hebt een mooi uitzicht over de rivier en de wandeling naar de ruïne is ook heel aangenaam. ≤

Scan de code met je telefoon op de parkeerplaats bij de camping in maps te openen

Het kasteel gezien vanaf de oude brug. Het stenen kruis staat op de burg en is leuk versierd met bloemen.

Le Phénix

Op een intiem plekje in het prachtige landschap van de Aveyron staat het vakantiehuis Le Phénix.

Het huis is van alle gemakken voorzien. De prima uitgeruste keuken nodigt uit tot het maken van de heerlijkste gerechten die vervolgens aan de gezellige lange tafel kan worden genuttigd. Voor inspiratie hoef je niet ver want de streek heeft een goede gastronomische traditie die zich gemakkelijk laat ontdekken.

- Authentieke boerenhuis
- Gite voor 6 personen
- Ruimte in en om het huis

Klik hier voor meer informatie

Roc de Gerles

De gîte van Marielle ligt op een wonderbaarlijk mooie plek aan de rivier de Lot in het streek Aveyron. Het huis en de tuin is een heerlijke plaats waar rust en natuur heersen. De grote tuin heeft mooie niveauverschillen en grenst direct aan de rivier.

Het water van de rivier is een grote bron van vermaak. Varen en zwemmen behoren hier natuurlijk tot de mogelijkheden, maar ook vissers komen hier aan hun trekken.

- Grote tuin
- Zwemmen en vissen
- Modern ingericht

Klik hier voor meer informatie

Domaine la Libaudié

Het Domaine la Libaudié van Rob en Ciska Ruigrok is kleinschalig met een mini-camping, vijf kamers en een gîte.

'We hebben dit complex een aantal jaren geleden gekocht en geen moment spijt gehad', vertelt Rob. 'Het is fantastische plek waar we elke dag weer van genieten.'

Daarmee is niets te veel gezegd want het glooiende terrein aan de rivier de Tarn is ruim, mooie niveauverschillen en heeft zelfs een eigen 'strandje' waar je kan zwemmen en zonnen. Daarnaast is er ook nog een kleine rond zwembad.

- Prachtig gelegen
- Eigen strandje
- Gezellige eigenaren

Een paar keer per week kookt het paar voor alle gasten. 'Wie zich opgeeft kan aanschuiven voor een maaltijd en een drankje en dat zijn altijd heerlijke avonden.' Voor wie liever rust zoekt biedt het grote terrein genoeg mogelijkheden. Ciska: 'We hebben verschillende picknickplekken en voor wie lekker wil luieren of lezen hangen er handmatten.'

Klik hier voor meer informatie

Conques *****

Schatkamer van de pelgrims

Als ik één dorp moet aanwijzen als mooiste van Frankrijk zou het Conques zijn. Het ligt prachtig in het landschap, heeft prachtige huizen in schilderachtige straatjes en een unieke Romaanse kerk met magnifiek beeldhouwwerk. Dit alles vormde de inspiratie voor het decors van de Diskney film 'Beauty and the beast'. In de zomer kan het er druk zijn maar toch is het de moeite waard om hier een dagje te besteden. Neem vooral de tijd om dit mooie dorp goed te bekijken.

Conques

– Abdijkerk
– Wandeling door het dorp
– Uitzicht

Conques is gebouwd op een stijle helling van de vallei van de rivier Le Dourdou, een zijrivier van de Lot. Als etappeplaats van de pelgrimsroute naar Santiago de Compostella was het dorp in het tweede deel van de middeleeuwen belangrijk en werd hier flink verdiend. Nu zijn het de toeristen die steeds in grote aantallen het dorp weten te vinden. Niet in de laatste plaats omdat Disney het dorp als voorbeeld heeft genomen voor de film 'Beauty and the Beast'.

Conques ligt in het grensgebied tussen de bergen van de Auvergne en het zuiden. Als je vanaf het noorden komt dan voel je nog de frisheid van de bergen van de Cantal, maar ook de belofte van het warme zuiden. Zo moet het ook als pelgrim voelen die is gestart vanuit Vézelay op weg naar Santiago.

Zoals veel grote etappeplaatsen op deze pelgrimsroute werd Conques zelf ook een doel van pelgrims. De abdijkerk bezat de relikwieën van de heilige Foy, een meisje dat in de vierde eeuw door de Romeinen in Agen is gemarteld en vermoord omdat ze haar geloof niet ontkende. Een jong meisje dat werd vermoord voor haar geloof, dat had voor middeleeuwers een enorme aantrekkingskracht en daardoor bezat Conques een hoge religieuze status.

Plannen maken
En zoals alle relieken hebben die van de heilige Foy een mooi verhaal over hoe deze in Conques terecht zijn gekomen. De overblijfselen van het heilige meisje werden na haar dood eerst beheerd door een klooster in Agen, de stad waar ze is gestorven. Vanwege een niet meer te achterhalen reden ontstond er in het klooster van Conques een enorme cultus rond haar persoon en daarmee ook de wens om de relieken te bezitten. Maar dat ging natuurlijk niet zomaar. Er werd een plan bedacht.

De straatjes veel niveauverschillen. Links staat het monument WO I met granaten uit Verdun.

Kaart van Conques

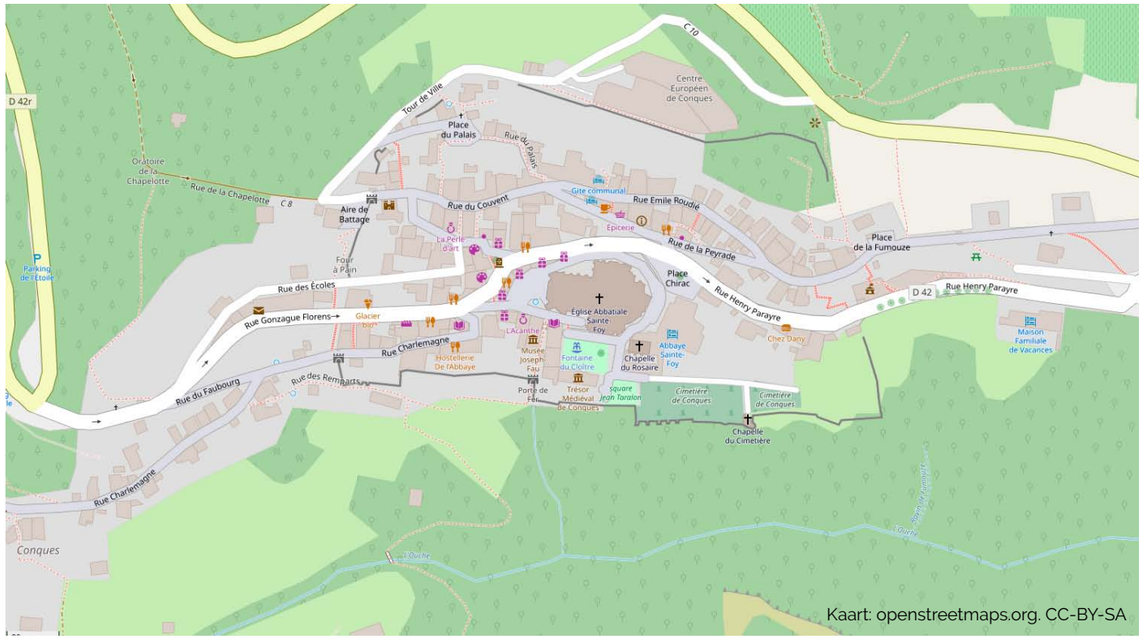

Het bleek een plan van een onvervalste rooftocht die niet zou misstaan in Hollywoord productie. Er zou eerst een monnik naar de abdij in Agen gaan om het vertrouwen te winnen van de plaatselijke geestelijke om daarna de kostbaarheden stiekem mee te nemen naar Conques. En zo is het gegaan. Een monnik vertrok naar Agen, wist daar na tien jaar toewijding de functie van reliekbeheerder te verwerven, waarna hij de relieken stal en naar Conques bracht.

Kennelijk was de heilige zelf hier erg content mee, want amper aangekomen in Conques verdubbelde het aantal wonderen en mirakelen rondom de overblijfselen van haar. Wat maar weer een bewijs was dat de verhuizing voor iedereen beter was.

Unieke schatkamer
Om de belangrijke kerkelijke positie te behouden en verder uit te breiden, moest de abdij de pelgrims natuurlijk wel kunnen bieden. Naast een fraaie kerk en abdij behoren de kerkschatten van Conques tot de mooiste van West-Europa die door het optreden van de inwoners bewaard zijn gebleven. Zowel in de godsdienstoorlogen als tijdens de Franse Revolutie hebben de bewoners de relieken en hun schatten goed verstopt zodat ze nu nog bestaan.

Hierdoor vind je in de schatkamer van Conques een unieke kijk op de middeleeuwse ambachtskunst. Hoogtepunt van de collectie is een gouden beeld van de heilige Foy (Fides) waarvan een afbeelding stond in het handboek Middeleeuwen van mijn studie.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats aan de rechterkant van het dorp te navigeren

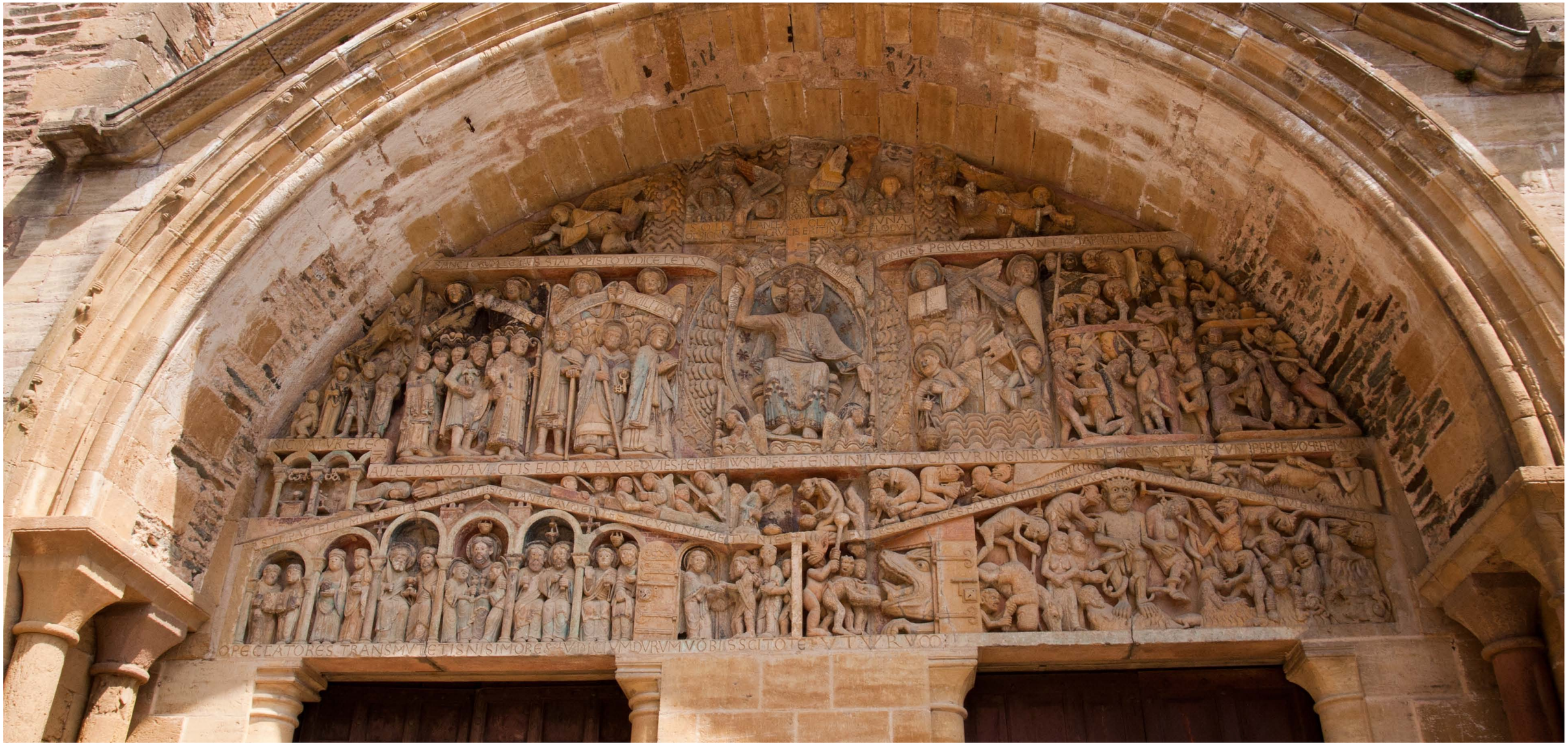

De tympaan van de kerk is één van de mooiste in Frankrijk en stelt het laatste oordeel voor. Als je goed kijkt zie je steeds meer details en zelf emoties op gezichten. In het midden zit Jezus als rechter met boven hem de engelen. Aan de linkerkant staan de goede mensen die naar de hemel gaan maar de rechterkant is veel leuker om te bekijken. Daar staan de zondaars die door verschillende duivels naar de hel worden begeleid.

En ook toen al maakte het beeldje een grote indruk op mij. Helaas was de schatkamer dicht toen wij op een donderdagmiddag aan het begin van mei Conques bezochten. Toen wij een paar jaar later in in augustus het dorp bezochtten was het gelukkig wel open.

Tympaan
Gelukkig was die middag in mei de kerk zelf wel open. We kwamen zelfs enkele echte pelgrims tegen, inclusief staf en schelp zoals het hoort. Het hoogtepunt van de kerk is ongetwijfeld het beeldhouwwerk boven de hoofdingang dat het laatste oordeel voorstelt. De tympaan is een prachtig gaaf voorbeeld van Romaanse religieuze kunst en staat op het zelfde niveau als die van Vézelay en Autun. Neem even rustig de tijd om het eens goed te bekijken. Als je goed kijkt, ontdek je dat de figuren buitengewoon mooi zijn gemaakt en veel van hen een enorme expressie op hun gezicht hebben. Het is zonder twijfel gemaakt door iemand die uitermate goed kon kijken zijn vak uitstekend verstond.

Omdat Conques op een redelijk steile helling is gebouwd, vormen de straatjes eigenlijk een soort terrassen. Dit geeft een leuk effect omdat je, als je over een straat loopt die hoger ligt, op het dak kijkt van de bebouwing van een straat lager. Zo ook bij de kerk. Als je de kerk vanaf de grote parkeerplaats nadert, kijk je op de 'eerste verdieping' van het koor aan.

Bij ons bezoek hebben we uitgebreid koffie gedronken in een tentje vlak naast de kerk. Een prima restaurant met een goede kaart. Vervolgens hebben we lekker gewandeld en van het uitzicht genoten.

Feesten en partijen
Wij waren in mei in Conques en toen was het erg rustig in het dorp. Dat is in de zomer wel anders. In juli en augustus is er een festival met klassieke muziek.

In oktober is het echt feest en is er een processie in de straten van het dorp. ≤

Najac ****

Uitgestrekt dorp met koninklijk kasteel

Najac ligt aan de oevers van de Aveyron en is exact het Franse dorpje zoals je die voorstelt, alleen een beetje groter misschien. Gebouwd op een steile over boven een slingerende rivier en de ruïne van een middeleeuwse burcht. Dit is ook opgemerkt door de toeristenindustrie waardoor het dorp redelijk druk begint te worden.

Eén van de prachtige huizen in Najac. Deze is voorzien van een toren en een mooie gallerij.

Hoewel er vlak naast Najac niet zo lang geleden twee grote vakantiedorpen zijn gebouwd valt het qua drukte echt wel mee. Het is hier een stuk rustiger dan de Dordogne of de Ardeche en dat maakt de streek ook zo aantrekkelijk. Toch heeft de ontwikkeling van het toerisme ook zijn voordelen want nu zijn er restaurantjes en leuke winkeltjes en dat is soms best aangenaam.

Lintdorp in de bergen
Najac is langgerekt en je kan het een beetje vergelijken met de lintdorpen in Noord-Holland met het verschil dat het op een kam van een berg ligt. De meeste huizen dateren uit de dertiende tot de zestiende eeuw. De burcht is in een prachtig voorbeeld van militaire bouwkunst uit de dertiende eeuw toen Najac meer dan tweeduizend inwoners had en dat is meer dan twee keer zoveel als nu.

Zeker zien

– Koninklijk kasteel
– Kerk
– Wandeling door het dorp

Wij reden vanaf het oosten het dorp in en daar is ook een mooie grote parkeerplaats. Dit is een uitstekende plek als startpunt voor een heerlijke wandeling door het dorp maar wij reden door en vonden uiteindelijk een plekje langs de doorlopende weg ergens onder het kasteel. Ook mooi maar de grote parkeerplaats was beter geweest want die

Kaart van Najac

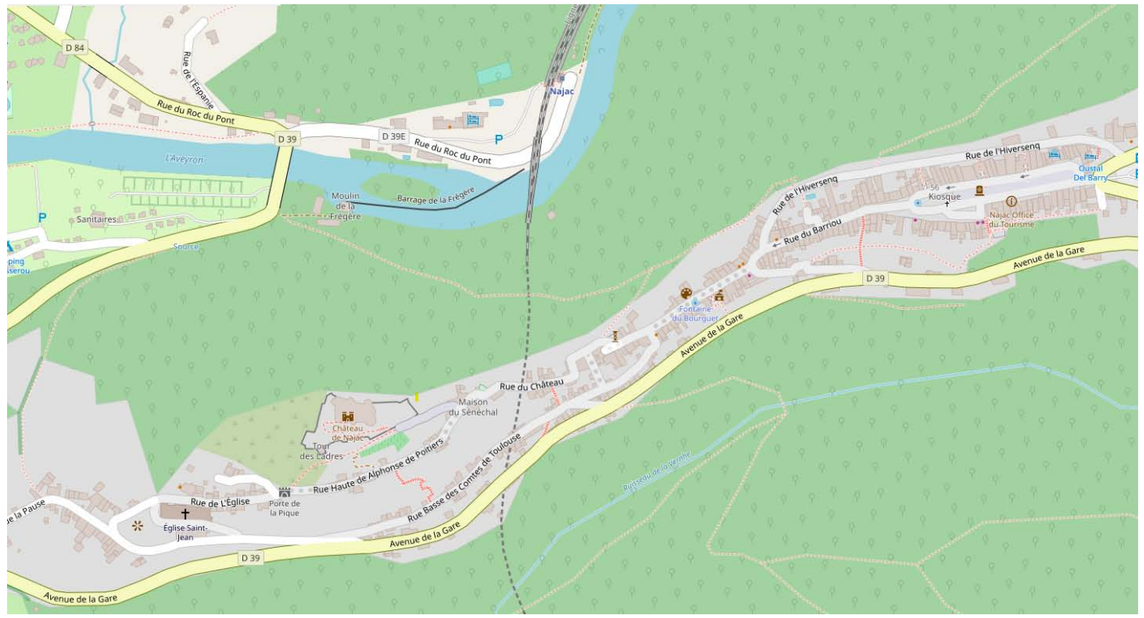

route is veel mooier. We zijn gewoon maar heen en weer gelopen en dat kan ook maar is toch minder optimaal qua beleving.

Als je vanaf de grote parkeerplaats (zie kaart hierboven) het dorp in loopt dan kom je eerst op een langwerpig plein met prachtige huizen. Aan één kant zijn de gebouwen uitgevoerd met arcaden en hier is de Office du Tourisme ook te vinden. Verder zijn er wat winkeltjes en een terras maar het is niet echt spectaculair. Dat begint zodra je aan het einde van het plein komt.

Panorama
Want zodra je de fontein voorbij bent ontvouwd voor je een prachtig panorama. De straat loopt vanaf hier naar beneden en daarachter doemt op een heuvel het kasteel van Najac op. Het is echt een prachtig plaatje dat uitnodigt om verder te wandelen.

Het straatje met prachtige huizen volgt de kam van de berg en loopt behoorlijk steil naar beneden. Daarna gaat het weer omhoog en kom je in het gebied waar geen auto's meer mogen komen. Hier staat het gemeentehuis, de bibliotheek en een aardige fontein uit de veertiende eeuw. Verder lijken de huizen hier verlaten maar ik denk dat dit van het

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats bij de kerk te navigeren.

dorp in de komende jaren met het toenemen van het toerisme wel zal veranderen. Hopelijk worden de rolkoffers hier nog even geweerd maar ik vrees het ergste.

De straat is hier mooi recht maar dat duurt niet lang want na een paar honderd meter gaat hij slingeren en dat betekent klimmen. Ik vond dit het mooiste deel van het dorp omdat de straatjes hier alle kanten oplopen, er terrassen zijn met nog meer mooie

De poort van het westelijke deel van het dorp waar de kerk staat.

panorama's en de mooie huizen rijk zijn aan details. Ondertussen duikt het kasteel steeds vaker tussen de gebouwen op.

Keuze
Hier loop je ook tegen een kruising aan waar je moet kiezen voor de kerk of het kasteel. Een mooie filosofische keuze natuurlijk maar wat je ook kiest, uiteindelijk komen de wegen weer samen. De route naar het kasteel is echter wel een stuk steiler maar daar staat tegenover dat het uitzicht mooier is.

Wij kozen om linksaf richting de kerk te lopen. Het straatje maakt een bocht waarna je door een poort loopt en het gevoel krijgt dat je het dorp uitloopt. Dat is eigenlijk ook zo maar verderop is er nog een wijk en daar staat de kerk. De weg tussen deze twee wijken is aangenaam langs de weg staan enorme planten waar de cicaden vrolijk geluid aan het maken waren.

De entree van de wijk met de kerk is weer een poort die nog net een tikkeltje mooier is dan de poort de we eerder passeerden. De straatjes zijn hier smal en de huizen hoog tot je het pleintje aan de zijkant van de kerk oploopt. Naast de kerk is hier ook een terras te vinden en hoewel het augustus was en dus hoogseizoen, was het hier toch vrij rustig.

De kerk is van een redelijk formaat en van het type Romaanse met hier en daar een gotish versiering. Binnen is het aangenaam en er zijn flink wat kerkschatten uitgestald waar een groot zilveren kruis de aandacht vraagt. De kerk is door de inwoners van Najac gebouwd toen ze zich tijdens de kruistocht tegen de Albigenzen allemaal tot de versie van het Christendom van de Paus bekeerden.

Telefoonpaniek
Op de terugweg namen we de weg langs het kasteel en die is ook de moeite waard. Het is een beetje klimmen maar je hebt een prachtig uitzicht over het dal van de Aveyron waar als bonus ook nog eens een treintje doorheen kronkelt.

Toen mijn dochter besloot om een foto te maken van al dit moois bleek ze haar telefoon in de kerk te hebben laten liggen. Ik zag

Hoewel het hoogseizoen was, was het hier toch relatief rustig

de blinde paniek in haar ogen bij het idee dat ze nog twee weken vakantie zou moeten doorbrengen zonder telefoon. Voor een tiener is dit een bijna ondragelijke gedachte. Met gestrekte draf dus terug waar de levenslijn van de puber geduldig op een bank lag te wachten.

Eerlijke mensen
Terug bij het kasteel was het treintje natuurlijk verdwenen. Maar gerustgesteld door de vondst van de telefoon hebben we evengoed genoten van het uitzicht terwijl we de scenario's bespraken hoe het anders had kunnen aflopen. Uiteindelijk kwamen we tot de conclusie dat de er toch nog genoeg eerlijke mensen zijn.

Het kasteel zelf is voor een deel ingestort en dat komt niet door een zware strijd met ridders en katapulten maar omdat het kasteel in de negentiende eeuw als steengroeve werd gebruikt. Niet echt een fraaie geschiedenis maar het maakt de ruïne er niet minder mooi van. ≤

Peyrusse-le-Roc ****

Spookstadje bij een oude zilvermijn

Peyrusse-le-Roc ligt in het mooie gebied van tussen rivieren de Lot en de Aveyron. Wat nu een rustig dorp is was aan het einde van middeleeuwen een drukke stad. De ruïnes hiervan liggen onder het huidige dorp en vormen een spookstad. Het stadje werd verlaten toen de plaatselijke zilvermijn was uitgeput.

Een schilder aan het werk in één van de huizen op het dorpsplein.

In de Aveyron struikel je bijna over de mooie dorpen en Peyrusse-le-Roc hoort daar zeker bij. Het ligt prachtig op een bergkam tussen twee groene valleien, het heeft prachtige straatjes en een heerlijk lommerrijk dorpsplein. Maar het dorp heeft veel meer te bieden want dit was ooit het economische en bestuurlijk middelpunt van de regio.

Dankzij een zilvermijn was hier in de middeleeuwen een drukke stad vol met ambacht en handel. Tevens was er een rechtbank, zetelde hier het bestuur van de streek en werd het geheel door dikke muren én een kasteel waar nu het dorp ligt.

Van die stad is nu niet veel meer over dan een paar ruïnes én die vormen één van de leukste toeristische plekken in de streek. Al hebben de inwoners dat nog niet helemaal door, want echt toeristisch is het niet.

Peyrusse-le-Roc

– Meteoriet museum
– Kerk
– Kasteel

En wij eigenlijk ook niet want je kan je nog zo goed voorbereiden op een vakantie maar mijn ervaring is dat je tijdens elke reis wel ergens door wordt verrast.

Peyrusse-le-Roc was precies zo'n verrassing; een prachtig gelegen dorp met een rijke geschiedenis én daarbij behorende ruïnes. En dan heb ik het niet over een paar gestapelde stenen van een kasteel van een of andere flauwe roofridder, maar over een heel stadje dat eeuwen gelden is verlaten. Een originele spookstad bij een oude zilvermijn en dat klinkt meer als een Western dan een Frans dorpje.

Ondanks dat we op minder dan twee kilometer van Peyrusse-le-Roc een gite hadden, best een leuke overigens, bezochten wij Peyrusse-le-Roc pas op de laatste dag. Zo gaat het vaak als je ergens vlakbij woont; je ontdekt pas laat hoe leuk het is. Nu waren we bij aankomst al door het dorpje gereden en we hadden al een paar keer het afval weggebracht maar van een echt bezoek was het nog niet gekomen.

Niet zo gek want de Aveyron is een streek waar ze de mooie dorpen zo'n beetje hebben uitgevonden waardoor we het maar druk hadden met het bezoeken van andere dorpen zoals Belcastel, Najac en Conques. Met al dat moois om je heen vergeet je al snel dat er om de hoek een geweldig dorp ligt.

Na een extreme warme week besloten we het de laatste vrijdag wat rustiger aan

In de Aveyron hebben ze zo'n beetje de mooie dorpjes uitgevonden

te doen. De warmste dagen waren voorbij en aan alles voelde je dat er een storm op komst was.

Op een bergkam tussen groene valleien
Het huidige Peyrosse-le-Roc ligt op een pas tussen twee prachtige groene valleien. De huizen zijn bijna allemaal gebouwd in de achttiende eeuw en het geheel ademt een gemoedelijke zuidelijk sfeer.

Zoals vaak parkeerden wij de auto rond lunchtijd. En ondanks dat we in onze gite nog een gebakken ei hadden genuttigd, kregen we het moeilijk bij het passeren van het

De route richting de oude stad loopt door het dorp en is goed voor mooie panorama's.

Kaart van Peyrusse-le-Roc

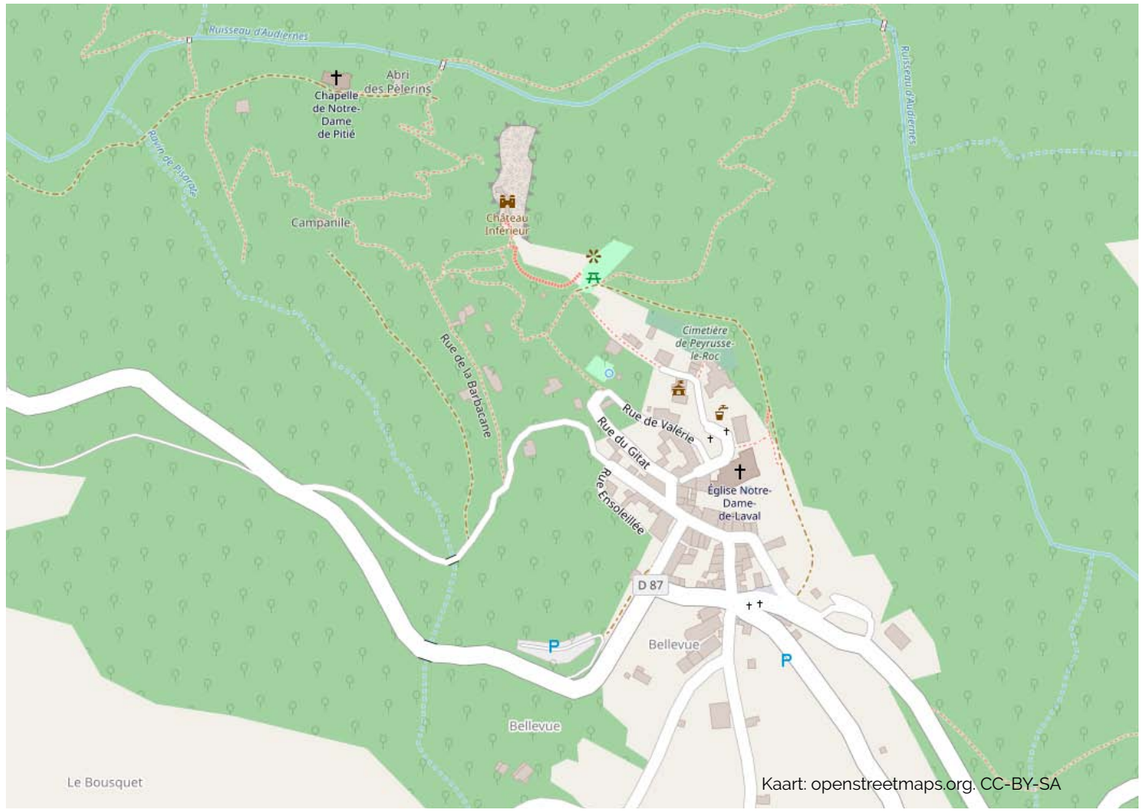

Het huidige dorp ligt in het midden van de kaart, de oude stad lag links van het kasteel.

plaatselijke café. De geluiden, de geur en de gezelligheid van het terras wezen erop dat de lunch aanstaande was en pubers kunnen altijd wel iets eten.

Opvallend detail daarbij is dat een groot deel van het terras zich bevindt in de tuin van de burgemeester, die, volgens het bord op het hek, tevens de historicus van het dorp is. Een prachtige functie natuurlijk die je in Nederland dat niet zo snel op een bordje zal zien.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats midden in het dorp te navigeren.

Pleintje bij de kerk
De charmante straatjes leidden ons gelukkig van de aanstaande lunch af waar we terechtkwamen op een vriendelijk pleintje naast de kerk. Een kerk nodigt altijd uit om even te bestuderen.

Het betreft hier een vrij sobere versie met boven de entree een interessant beeldje van Maria met kind. Ook binnen is de kerk niet erg uitbundig maar het loont toch de moeite om even naar binnen te lopen.

Dit gedeelte van het dorp was niet helemaal nieuw voor ons want bij het wegbrengen van

Het mijnstadje had een ziekenhuis die via een verplichte ziektekostenverzekering werd betaald.

het afval konden wij de nieuwsgierigheid niet konden bedwingen en waren we even kort door het dorp gelopen. Een groot bord bij de eerder genoemde poort had ons toen al duidelijk gemaakt dat er hier meer was te beleven.

Eenzaam voetballertje
Op het pleintje was die avond één jongetje aan het voetballen. Een beetje jammer en ik stelde mij voor dat er verder geen leeftijdgenootjes in het dorp waren die met hem een balletje konden trappen. Deze gedachte werd nog eens onderstreept omdat hij zo nu en dan de bal met enige frustratie de bal hard en hoog tegen de kerk aantrapte. Nu ben ik geen gelovig man en ik vind dat de jeugd de ruimte nodig heeft om hun sportieve ambities te kunnen ontwikkelen, maar om daarvoor een eeuwenoude kerk op te offeren gaat mij toch aan het hart. De kerk kon het wel hebben, bleek.

Toen ik twee dagen later de kerk nog eens

De kerk van de verlaten stad werd in de dertiende eeuw gebouwd en deed tot de zeventiende eeuw dienst. Aan het formaat van de kerk kan je zien hoe groot de stad geweest is.

goed van buiten bekeek zag ik ineens dat de toekomst van het jongetje niet in de Europese stadions lag. Zijn voetbal lag namelijk op een vensterbank van een hoog venster in de klokkentoren gespietst op de stekels die duiven moet beletten te landen op het monument.

Terwijl ik mij afvroeg of dit nu terecht was of niet werd ik afgeleid door een schilder die op de eerste etage van het huis tegenover de kerk een schilderij aan het maken was. Kerk, kasteel, pleintje en een kunstenaar; dit is een Frans dorp éénentwintigste eeuw!

Even verder op het plein is de Office du Tourisme te vinden waar je voor een klein bedrag een audiotoer met kaart van het dorp kan kopen. Natuurlijk was hij gesloten want het was lunchtijd. Veel maakt het niet uit want de route naar het middeleeuwse stadje, of wat er van over is, staat goed aangegeven.

Zilvermijnen

Peyrusse-le-Roc was aan het einde van de middeleeuwen een stad met meer dan 3500 inwoners. In deze streek zou dat nu al een flink dorp zijn maar zeker in de dertiende eeuw was dat bijzonder groot. Naast de strategische ligging was de aanwezigheid van een zilvermijn waarom het hier een bedrijvige boel moet zijn geweest.

Deze mijnen werden al in de oudheid geëxploiteerd maar pas in de achtste eeuw voor het eerst genoemd toen Pepijn de Korte, gezien zijn bijnaam vreemd genoeg de vader van Karel de Grote, Peyrusse probeerde te veroveren.

Verlaten stad

De stad was in de zeventiende eeuw over zijn hoogtepunt heen toen langzaam maar zeker het zilver uit Amerika werd geïmporteerd. Rond 1700 was het klaar en kort daarna wisselden de bewoners de benedenstad in voor het huidige dorp op de heuvel. Met haar rijkdom verloor de stad ook haar bestuurlijke functie en werd in bezit genomen door de natuur tot dat een aantal jaar geleden werd besloten om de ruïnes toegankelijk te maken voor het publiek.

Het plein met de voetballer naast de kerk was ooit onderdeel van het kasteel dat hier stond. Alleen de poort en de toren van de kerk zijn

In het dorp is de poort van het kasteel dat hier stond nog bewaard gebleven.

nog overblijfsel van de burcht. De stad zelf had zijn eigen verdedigingswerken en dat is ook het eerste wat je ziet als je afdaalt.

De twee torens van Roc de Thaluc
Vlak na het verlaten van het dorp sta je op een terras met een prachtig uitzicht op een twee torens op een enorme rots. Het geheel heet Roc de Thaluc en doet denken aan het aan Lord of the Rings film. Wie wil kan via drie steile trappen, ladders bijna, de torens nader bekijken. Dat is minder eng dan het lijkt maar voor mensen die minder goed ter been zijn zou ik het niet aanraden.

De torens geven een beetje een beeld dat hier ooit een belangrijk stadje was dat verdedigd moest worden. Het schijnt dat de hele stadje ommuurd is geweest en dat lijkt mij niet onwaarschijnlijk omdat in de late middeleeuwen Frankrijk werd geteisterd door gewapende conflicten zoals de Honderdjarige Oorlog.

Als je verder afdaalt loop je als snel een bos in waar een aantal zaken met betrekking tot de mijn zijn te bewonderen. Daarna kom je bij een splitsing met een oude donjon dat ook deel was van de verdedigingswerken van de stad. Hier is tevens een praalgraf uit de veertiende eeuw dat nu goed is beschermd tegen de elementen en toeristen. Het staat bekend als het graf van de koning maar het was mij niet duidelijk wie er in heeft gelegen.

Ruïne van kerk
Indrukwekkend wordt het als je de overblijfselen van de kerk ziet. De ruïne is duidelijk te herkennen als kerk met zijkapellen en bogen maar het overgrote deel van dit religieuze bouwwerk is verdwenen of overgenomen door de natuur. Het lijkt mij niet onwaarschijnlijk dat het in de achttiende eeuw is gebruikt als steengroeve bij de bouw van het huidige dorp.

Toch is dit bijna een magische plek omdat het wel duidelijk wordt onderhouden maar toch ook helemaal verwilderd. Ik ben in Engeland ooit in Fountains Abbey geweest, een verwoest klooster, en daar hing een beetje dezelfde sfeer.

Synagoge
Bijzonder is de synagoge die tegen de kerk is aangebouwd. Nu is het niet veel meer dan vier muren maar de kennis dat in dit kleine gebouw ooit Joodse eredienst is gehouden is wel bijzonder. Zeker omdat je in Frankrijk sowieso weinig Joodse gebouwen ziet.

De laatste grote ruïne is een oud ziekenhuis genaamd Hôpital des Anglais. Waarom het zo heet ben ik niet achter gekomen maar het is een enorm gebouw dat dienst deed als ziekenhuis. Dat zie je wel meer bij mijnsteden want ook in Elzas bezochten we een oude mijn waar en ook daar was een ziekenhuis.

Daar werd verteld, en ik ga er vanuit dat ze hier goede bronnen voor hebben en dat het dus waar is, dat elke mijnwerker in de zestiende eeuw een deel van zijn opbrengst afstond aan het ziekenhuis. Een voorloper van een ziektekostenverzekering waar ze in Amerika nog steeds mee worstelen.

Helemaal beneden sta je vrij plots bij een bergbeek waar een nog een brug en een kapel in een opvallende goede staat. Deze heet de Notre-Dame-de-Pitié en is in de negentiende eeuw helemaal herbouwd. Helaas is hij niet open. Bij plek bij de beek is samen met het begin van de wandeling bij de torens een perfecte plaats voor een picknick.

Klimmen
Zeker op warme dagen biedt het stomende water ook nog eens verkoeling. Wees wel een beetje zuinig met de wijn want om terug te komen naar het dorp moet je nog flink klimmen. Deze wandeling is te doen op slippers, maar je doet er goed aan om je schoenen aan te doen.

Voor de wandeling naar boven volg je het zelfde pad omhoog maar sla je bij de donjon af. Dit pad leidt je langs nog een oude poort waar tegenwoordig weer mensen wonen. Hier is ook de oude markt te vinden. Daarna is het even zoeken en volg een pad links terug naar het dorp. Dit is best steil en je hebt het idee dat je door iemands tuin loopt maar uiteindelijk sta je aan het begin van de straat. Nog even klimmen en dan sta je weer voor de uitnodigende dorpskroeg. Na een stevige klim is een koel drankje wel een verdiende beloning. ≤

Aan het einde van de wandeling kom je nog twee mooie stadspoorten tegen.

Capdenac-le-Haut ***

Hoog boven de Lot

Capdenac ligt in het zuiden van Frankrijk vlak onder Figeac maar hoog boven de rivier de Lot. Het dorp heeft een lange geschiedenis die terug gaat tot de oudheid maar het speelde vooral in de middeleeuwen een belangrijke rol in de regio. En dat is nog goed te zien!

De grote Donjon uit de middeleeuwen domineert nog altijd het aanzien van het plaatsje maar er zijn hier ook Romeinse zaken te ontdekken.

Het dorp gaat nu door het leven als Capdenac-le-Haut maar die laatste twee woorden zijn een toevoeging om verschil te maken met Capdenac-le-Gare, dat beneden aan de andere kant van de rivier ligt. Deze kleine stad is veel minder oud en beschikt zoals de naam al doet vermoeden over een treinstation dat het knooppunt vormt tussen vijf spoorlijnen naar Cahors, Toulouse, Brive, Aurillac en Rodez. Het staat in de treinwereld bekend als de ster van Capdenac maar dat is meer een verhaal voor Railaway.

De rol van Capdenac in de geschiedenis is lang onderwerp van discussie geweest. Dat er hier in de prehistorie al mensen woonden staat buiten kuif want er zijn resten uit die tijd gevonden. Maar hier zou Uxellodunum hebben gelegen, een Gallische bolwerk in de tijd van de Romeinse verovering. Dit dorp zou dankzij haar strategische ligging de laatste verzetshaard zijn geweest tegen de veroveringsdrift van Ceasar.

Omdat de Galliërs in Frankrijk worden beschouwd als de voorouders van de natie, wat redelijke onzin is natuurlijk, zou dit een belangrijke plek voor Frankrijk zijn.

Capdenac-le-Haut

– Uitzicht over de rivier
– Romeinse bron
– Donjon met middeleeuwse tuin

Julius Ceasar
De beroemde Romein besteedt uitgebreid aandacht aan het beleg in zijn beroemde boek Commentarii de bello Gallico (De Gallische oorlog). Het zal niemand verbazen dat de Romeinen korte metten met de opstand maken en dat Ceasar hierbij de hoofdrol speelt. Hoewel de opstand eigenlijk al onder controle is snelt de veldheer vanuit het noorden te hulp, snijdt de waterafvoer van de Galliers af waarna deze zich overgeven.

Om er zeker van te zijn dat ze niet meer de wapens zouden opnemen tegen Rome worden de handen van alle mannen afgehakt. Hiermee laat Ceasar zien dat hij niet alleen heel slim is en dat hij hard optreedt tegen de vijanden van Rome. Het is wel helder dat de beste man hier politieke motieven had bij het opschrijven van deze geschiedenis. We moeten het dan ook met een flinke korrel zout nemen. Al was hij natuurlijk wel een tamelijk briljante veldheer.

Romeinse bron
Helaas voor Capdenac bleek na uitgebreid archeologische onderzoek dat de beroemde Gallische burcht verder in het westen bij de Dordogne heeft gelegen. Hier dus niet maar dat wil nog niet zeggen dat hier in de late oudheid niet bewoond was. Eén van de attracties van het dorp is een Romeinse bron in de steile rots boven de rivier de Lot.

Maar verder zijn er niet veel zaken die herinneren aan de oudheid. Dankzij de strategische ligging is de plek voortdurend bewoond geweest en zijn de huizen steeds herbouwd of over de bestaande woningen gebouwd. Hierdoor er weinig over is van de Romeinse tijd. Het zijn hier de middeleeuwen die het aanzien van het dorp bepalen en dat is helemaal niet erg.

Tijdens ons bezoek op een late middag in juli was het niet druk. Naast een schoolklas met jonge pubers stonden er een paar auto's en een camper op de parkeerplaats. Terwijl de tieners verveeld in de speeltuin hingen liepen wij het dorp in.

Helaas was Capdenac niet de laatste Gallische verzetshaard

Twee kleine poorten
Bij de entree van het dorp werd onze aandacht direct getrokken door twee poorten aan onze linkerhand. De grote donjon aan de rechterzijde viel ons in eerste instantie niet eens op.

De eerste poort moet een onderdeel zijn geweest van de verdedigingsmuur want het staat compleet los van alles. Toch loont het

De Romeinse fontein, of bron, ligt halverwege de steile heuvel en is te bereiken met trappen.

Kaart van Capdenac-le-Haut

Capdenac is heel klein. Je kan meestal op de grote parkeerplaats bij het Donjon de auto wel kwijt en anders zijn er nog twee andere parkeerplaatsen.

de moeite om er even door te lopen, je hebt hier namelijk voor het eerst het prachtige uitzicht op de rivier en het dal.

Mooie straatjes en steegjes
Achter de tweede poort begint een fijn mooi straatje met oude huizen en daar houden we van. Uiteindelijk kwamen we terecht op een groot terras waar opnieuw kan worden genoten van het prachtige uitzicht op de rivier en het dal.

Maar hier is nog iets bijzonders te zien want onder het terras bevindt zich een waterbron die al door de Romeinen werd gebruikt. Het heeft de naam dat Julius Ceasar de bron als eerste gebruikte maar omdat er geen bronnen zijn die deze claim ondersteunen lijkt dat

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats bij het kasteel te navigeren.

Het dorp is niet groot maar er zijn toch wat leuk winkeltjes te vinden.

toch wat ver gezocht.

Om de bron te bekijken moet je een steile trap nemen die je naar beneden voert. Ik had wel zin om deze bron te zien maar helaas was hij gesloten. Meestal komt dat omdat we tijdens lunch een dorp bezoeken, we zijn toch Nederlanders, maar dit keer waren we daar keurig in de namiddag.

Enigszins teleurgesteld liepen we het dorp weer in waar we snel verdwaalden in de leuke straatjes. Heel even wist ik niet waar ik was maar het dorp is helemaal niet groot. Mijn vrouw en kinderen waren ondertussen doorgelopen want die hadden niet zo veel zin om op mij te wachten terwijl ik aan het fotograferen was.

Hierdoor misten ze wel een leuke tuin die duidelijk is ingericht om kinderen over allerlei plantjes en diertjes te vertellen. Toen ik er stond was ik alleen en er was geen kind te zien. Dat neemt niet weg dat ik toch even

heb genoten van de leuke en speelse aankleding van de tuin in vorm van enorme insecten. Erg leuk allemaal!

Elf belegeringen
Eenmaal terug op het plein zijn we de Donjon maar eens gaan bekijken. In dit meest opvallende onderdeel van de burcht bevindt zich de Office du Toerisme. Vanwege zijn strategische ligging, het ligt precies op de enige weg tussen de Quercy en het zuiden, is het dorp meer dan eens onderdeel van strijd geweest.

Capdenac is maar liefst elf keer belegerd. In de achtste eeuw veroverde Pepijn de Korte, vreemd genoeg de vader van Karel de Grote, de vesting al. In de dertiende eeuw tijdens de kruistochten tegen de Katharen werd het twee keer veroverd door Simon van Montfort.

Een eeuw laten waren het de Engelsen die tijdens de Honderdjarige Oorlog het dorp belegerden. Tot slot was het dorp tijdens de godsdienstoorlogen in de zestiende eeuw een belangrijk protestant bolwerk en wisselde het ook nog een paar keer van eigenaar. Er is dus behoorlijk gevochten.

Bij de donjon bleek een middeleeuwse tuin te zijn is het is best leuk om deze even te bekijken. Er staan allerlei planten en kruiden keurig in perkjes. Het is niet echt spectaculair maar zeker wel leuk en omdat je ook wat hoger staat dan het plein heb je daar een mooi zicht op. Loop daar dus even heen.

De picknicktafel maakt het een ideale plek om even wat te nuttigen dat ook werd gedaan door een Frans gezinnetje. We hebben ze maar verder niet gestoord. ≤

Estaing ***

Dorp op de route naar Saintiago

Estaing ligt waar de rivier Coussane uitmondt in de Lot. De grote rivier slingert zich om het dorp heen waardoor het aan drie kanten water heeft. Dat is strategisch een goede positie want je hoeft alleen de kant waar geen water is te verdedigen en daar staat dan ook een flink kasteel. Het dorp heeft naast het kasteel vanzelfsprekend een kerk en een gezellig centrum met mooi uitzicht over de Lot en de oude brug.

Hoewel Estaing strategisch is gebouwd heeft het in het verleden bijna geen militaire betekenis gehad. Het verleden van het dorp in de Aveyron is het verhaal van de pelgrimsreis naar Santiago de Compostella. In de tweede helft van de middeleeuwen was het graf van Jacobus in Spanje een zeer populaire bestemming waar duizenden pelgrims per jaar uit heel West-Europa naar toe liepen. Er bestaan verschillende routes naar Spanje en Estaing lag op één van populairste. Tel daarbij een kerk met de relieken van heilige en iets eenvoudigs als een brug en je dorp is verzekerd van een flinke inkomstenbron.

Wij bezochten Estaing op een zeer warme dag. We waren vrij vroeg uit de veren en besloten een autotochtje langs de Lot te maken. We begonnen bij Flagnac en volgden de D42 stroomopwaarts en dat bleek een zeer aangename route waar je niet te snel wilt rijden.

Zwembad met uitzicht
Estaing was het eindstation van de dag want rond een uur of één was het kwik boven de veertig graden gestegen en gingen we op zoek naar een zwembad. Gelukkig ging het gemeentelijke zwembad van Estaing na een uurtje open. Niet groot maar waarschijnlijk niet druk en dat was dus prima op dit moment.

Ik ben dol op gemeentelijke zwembaden in Frankrijk. Het zijn er veel, zijn redelijk goed onderhouden, vaak niet te druk, er zijn weinig toeristen en het kost bijna niets om binnen te komen. Als gezin zijn we altijd tussen de 6 en 10 euro kwijt en dat is prima om even af te koelen. Daarbij krijg je vaak gratis een goede vormgeving bij want voor veel zwembaden is de architect echt even

Estaing

- Kasteel
- Kerk
- Dorpje

De straten doen niet dorps aan, je hebt eerder het idee dat je in een stadje loopt.

Kaart van Estaing

gaan zitten en heeft hij zijn best gedaan. Een zwembad is toch iets anders dan een huis of kantoor. Zeker de zwembaden uit de jaren vijftig en zestig zijn echte pareltjes.

Ook de plek van een openbaar zwembad is vaak bijzonder en dat geldt zeker voor het zwembad in Estaing. Het ligt namelijk precies tegenover het kasteel en je hebt dan ook een prachtig uitzicht tijdens het zwemmen.

Maar voordat we in het water sprongen hebben we ons prima vermaakt in het dorp. Hoewel het midden in het hoogseizoen was konden we de auto gewoon op de boulevard naast de rivier parkeren. Deze streek lijkt nog niet ontdekt te zijn door de hordes toeristen en het is te hopen dat dat nog even zo blijft. Al bleek dat even later niet het geval.

De straat die vanaf de rivier loopt voelt helemaal niet aan als een dorp. Je hebt het idee dat je hier door een stadje loopt en dat is eigenlijk ook het geval. Estaing heeft nu zo'n zeshonderd inwoners maar dit getal is eeuwen veel hoger geweest en zeker in deze streek kan je dan wel spreken over een stadje.

Hoewel het op een strategische staat, heeft het nooit militaire betekenis gehad want er is hier nooit echt gevochten. De welvaart kwam voor een deel omdat Estaing een regionale bestuursfunctie had maar de grootste inkomstenbron waren altijd de pelgrims. Omdat je hier op weg naar Conques de Lot kon oversteken werd het de eerste pleisterplaats vanaf Le Puy dat één van de meest populaire startplaatsen was.

Scan de code met je telefoon om naar de parkeerplaats naast het kasteel te navigeren

Middeleeuwse brug
De brug die de pelgrims namen is er nog steeds. Het huidige exemplaar werd in 1490,

De kerk van Estaing behoorde vroeger bij de priorij die hier ooit stond. Naast de ingang staat een interessant stukje beeldhouwwerk. Het stelt de kruiziging van Christus. De figuren zijn bijzonder levendig, bijna stripachtig, afgebeeld. Onder het kruis is ook een pelgrim te zien inclusief hoed en staf. Het betreft hier een kopie van een orgineel uit de zestiende eeuw die zich in de crypte van de kerk bevindt.

dus nog net in de middeleeuwen, gebouwd en wordt nog steeds gebruikt. Bij aankomst zagen we er een grote vrachtwagen rijden en hoewel ik mijn hart vasthield kan de brug het kennelijk goed hebben. In de vijftiende eeuw wisten ze heel goed hoe je een brug moet bouwen!

Omdat in de veertiende eeuw de stad de relieken van Saint Fleuret op de kop tikte, werd zelf ook een plegrimsplaats. De relieken worden bewaard in een eigenaardig kerkje tegenover de ingang van het kasteel.

Karakteristiek plein

Het pleintje in het centrum is over de Lot één van de meest karakteristiek plekken van het dorp omdat zowel de kerk als het kasteel hoger liggen. Om bij de ingang van de kerk te komen moet je eerst een flinke trap beklimmen. Vanwege de warmte en omdat de trap in de volle zon lag stond ik bovenaan toch een beetje naar adem te happen. Om dit te maskeren besloot ik dat het beeld dat voor de ingang van de kerk staat eens goed te inspecteren.

Dit bleek een gouden greep want wat het is een interessant stukje beeldhouwwerk te zijn. Zo leuk dat terwijl ik het bekeek onderaan de trap een bus met toeristen was geleegd.

De meute stond voordat ik het door had om mij heen en werden druk selfies geschoten. Gezellig hoor maar het verstoorde mijn kunstgenot behoorlijk. Ik had die ene toeristische bus die hier per week stopte getroffen.

Half geïrriteerd vluchtte ik de schaduw van de kerk binnen waar ik werd getrakteerd op een barokke altaar vol met zuiltjes en andere gouden elementen. Genoeg details om even goed te bekijken al was ik bang dat de toeristische horde mij snel zou volgen. Maar dat gebeurde niet, het bleef stil in het kerkje. Enigszins nieuwsgierig ging ik buiten kijken waar geen toerist, behalve mijzelf, meer was te bekennen.

Een bericht op mijn telefoon wees mij erop dat mijn gezinsleden hadden ontdekt dat het zwembad binnen tien minuten zou openen. Waar ik bleef. Ik trof ze op een terras naast het rivier waarna we naar het zwembad liepen. Daar kwamen we erachter dat juist die middag er zwemles was en aangezien wij al konden zwemmen besloten we een paar dorpen verder te gaan zwemmen.

Kasteel

Het kasteel heb ik niet van binnen gezien maar je kunt het wel bezoeken. Het bouwwerk was in het begin van deze eeuw nog onderdeel van een flinke politieke rel. Bij wie het rijtje Franse presidenten goed in het hoofd zit, was al onmiddellijk een belletje gaan rinkelen bij de naam Estaing.

Begin jaren tachtig had Frankrijk een president Valéry Giscard d'Estaing genaamd. Misschien wel de president met de mooiste naam al zijn de meeste mensen hem al lang vergeten maar hier niet.

Het kasteel werd namelijk 2005 verkocht aan hem en zijn broer en dit was goed voor een behoorlijke nationale beroering. Het kasteel had jaren lang dienst gedaan als school, bejaardenhuis en créche en werd zonder het te koop had gestaan verkocht.

De verkopende partij klaagde over de lage prijs. En daar zat wel wat in want een heel kasteel voor iets meer dan vijf ton is inderdaad een koopje. Helemaal als je bijna het zelfde bedrag aan subsidie krijgt om het op te knappen. Zo gaan die dingen soms in Frankrijk. ≤